

Sliedrechts Dialect 549

Reacties:

K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.

Emailadres: basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl

0-0.

’t Zel nou onderhand bekant zô’n vijftwintig jaer geleeje zijn dà me met ’t persenêel van de voormalige Jan Ligthartschool uitgenôôjgd wiere deur Wim Verhoef van de, ondertusse ok al verdwene, Erasmusmavo. We mosse uit school is komme kijke naer de nieuwste kompjoeters, Commedore 64. Wat wis tie Wim d’r veul van! En wad ’n mogelijkheeje op zô’n medern ding! Twêê aan twêê konne me d’r ok wat mee perbeere. Lilian en ik, we hadde soms gewoon de slappe lach, want dan hà je wat getypt en dan was zô mor inêêns aalles weg! Wim tôôverde dan aalles weer trug en vertelde dà je d’r ok op kon tekene en een adresselijsie op aan kon legge, en je administraosie d’r op kon doen. Dan mos ie wel weer anderande programmao’s hebbe glôô ’k, en die had de Erasmus nò niet. ’t Was aamel harstikke duur spul en ze wazze al aarg blij met die paor Commedores. ’t Was een wonder! Aarg leuk om is gezien te hebbe, mor niks voor ons, vonge Besjaon en ik êênsgezind. Neeje, dat was nou echt iets voor jongere en wij liepe perslot al tege de veertig. Echt, dat was hêêmel niks voor ons!

Openbaoring

Netuurlijk kwam d’r op school ok zô’n ding, ’t was nie meer tege te houwe. En nog êên, en nog êên en nog veul meer. Azzie tegewoordig op De Wilge en op aalle andere schole ziet wat ’r staot aan apperetur, kijk ie je ôôge uit. Toe kwam d’r een regeling van ’t ministerie. Onderwijsmense konne een kompjoeter kôôpe med ’n aanzienlijke korting. Handig, want as de mêêsters en de juffe mor êêmel enthousiast wiere, dan zou ’t kompjoetergebruik op de schole ok wel toeneme . . . Wij ok zô’n ding. Ondanks de korting was ’t ’n rib uit ons lijf, nou lach ie om die hôôge prijze van toen. Besjaon had ’r al gaauw lol in en kon d’r van aalles mee. Zelf liep ’k t’r nog med ’n grôôte boog omheene, ’k mos t’r nie veul van hebbe. Tot hij me aanspoorde om is een stuksie voor deuze rebriek op de kompjoeter te zette. Wad ’n openbaoring! Wad ’n gemak! Hij zat bekant daegelijks op dat ding te rammele voor school of voor d’n Historische Verêêniging. Ik dee d’r êêns per week een klaain verhaoltjie op.

Laptop of leptop?

Imiddels was t’r al weer een aandere gekomme, mè veul meer geheuge en veul meer mogelijkheeje. Dat was fijn! Konne me aallebaai tegelijk op zô’n ding gaon zitte rommele. Hij op de nieuwe beneeje en ik op ’t ouwchie bove. Omdà me nou nie meer waarke, worde ze nou allêên nog mor voor de aerdighaaid gebruikt. Hij maakt ’t verêênigingsblad en de nieuwsbrieve voor de leeje en houdt de website bij. Daegelijks is tie bezig met ’t beantwoorde van vraege en ’t geve van inlichtinge. Ik maok verhaoltjies en raaisverslaoge. Jullie snappe wel dà me zôdoende nogal is geschaaije zitte. As ik nou is . . . neeje, dat was faailijk te gek om over te praote . . . Ja mor. . . , ik hà nog geld legge vò m’n verjaerdag. En nog van ’n paor aevendjies die ’k voor vrouweverêêniginge verzurgd had. Zou ’k daer een twêêdehansie voor

hebbe? As 'k dan in de vekansie zôas aaltijd vroeg op ben, kan 'k m'n verslag daegelijks bijhouwe en 'k ken gewoon ter plekke verhaoltjies maoke as 'k zin heb. Dà zou leuk weze. Was 't aailijk nie te gek? Twêê kompjooters in huis en dan nog een laptoppie? Hè, weer zô'n lastig woord. Toch is aan de manne van 't woordeboek vraege of 't in 't Slierechs soms 'leptop' mò weze . . .

Hup, ope!

'k Ben gewoon is naer die zaak gegaon waer vroeger "Waarheen? Naar Nederveen!" zat. Stiekum, allêên, voor inlichtinge. Aerdige mense. Ze zalle messchie in d'r aaige wel gelache hebbe om mijn onbenullighaaid, mor ze hielpe me buitegewoon. Allêên mor tekstverwaarke? Mee op vekansie? Twêêdehansie? Ja hoor, dat kon . . . En de prijs viel me mee, dien aaldereerste kompjooter hà wel twintig keer zôveul gekost as dut leuke leptoppertie in die mooie tas. 's Middas Besjaon mee voor de technische gegeves en ja hoor, wij zô blij as 'n kaaind met 't grôôte wonder naer huis. Wà denke jullie? Mè gêên mogelijk was die tas ope te krijge. Besjaon ok is geperbeerd, ik nog is tobbe! Nog is! Nee, niks! Wel hà me ondertusse ondekt dat 't 'n cijferslot was. Trug met 't spul. "Kijk mevrouw, zo moet dat!" Hup, ope was tie. Gelache dà me hebbe. Toe 'k zee dat 't voor hullie toch ok wel is leuk was om te lache om zukke domme klante, kree 'k te hore dà ze daer hêêl graeg lache, mor dà domme klante bij heulie abseluut nie bestaon. Kijk, die loi verkôôpe nied allêên op 'n plezierige manier d'r spulle, je ken d'r ok nog lache en ze geve je ok nog 'n mentaol opstekertie! Nou ja . . . Een kompjooter mè duizend en êên mogelijkheeje daer draaie me onze hande nie meer voor om, mor een eenvoudig klikklakslotjie krijge me nied ope. As u 't aan niemand deurvertelt, zà 'k 't gehaaim verklappe. De cijferties van 't slotjie mosse gewoon op nul, nul. Net zôas die befaomde voebalverslaggever dà vroeger zô mooi kon zegge: "Nul, nul!" Dus de titel van dut verhaoltjie is niet "Oh, oh", mor gewoon "Nul, nul". 't Is mor dat u 't weet!

Korsjonnao.

P.S. Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas in de maonde juni en juli de familie De Waard in de "Genealogische Grabbelton"